

RAYMOND QUENEAU

Nappalok teltek el

Nappalok teltek el és éjszakák velük
nappalok teltek el oly hosszúak miként
egy körsétány miként a nap nagy sóhaja
a föld felett mikor a tengerből kilép
s olajos cseppjeit a száraz fény felissza
nappalok teltek el rövid sugallatok
alig oly vastagok miként egy falevél
vagy naptárlapra írt régi emléksorok
nappalok teltek el és éjszakák velük
oly hosszú éjszakák mint egy nappali álom
mely csillagoktól őrözt fagyláthatárba olvad
éppolyan hosszúak mint a tér s az idő
Nappalok teltek el és éjszakák velük
rövid éjek csak egy kiáltás görcs lökés
mint meglőve a nyúl felugrik a ligetben
nappalok teltek el és éjszakák velük
ez hát minden meg semmi is

nappalok teltek el

Egy lökéssel a fény az éjszakáig ér
a villogó szemű kis éjszakai lény
míg szél lapítja le villamos szőrzetét
habozva nézi az eget melyen az éjek
keltette végletes vágyak húznak barázdát
fények az éjszakában a fény lökései

Hárs Ernő fordítása

Kovács Melinda alkotása